

Předmětem rozboru této diplomové práce jsou dvě povídky dvou moderních japonských autorů druhé poloviny dvacátého století. Oba spisovatelé, jak Jumiko Kurahašiová, tak Cutomu Minakami patřili ve své době k výrazným postavám domácí japonské tvorby a nejen, že zaujali odbornou kritiku, ale našli si i řadu oddaných čtenářů. Nicméně však nelze říci, že by patřili ke světově proslulým představitelům literární tvorby Země vycházejícího slunce.

Obě zkoumané povídky vznikly na začátku šedesátých let dvacátého století a obě zapadají spíše do počátků literární tvorby svých autorů. V případě Jumiko Kurahašiové se skutečně jedná o příklad velmi rané tvorby; spisovatelce v době vydání v roce 1961 nebylo ještě ani 27 let. Naopak Cu tomu Minakami byl v povědomí čtenářstva již od roku 1947, kdy se jeho prvotina stala bestsellerem. O téměř patnáct let později získává za povídku Chrám divokých husí první větší literární ocenění, avšak jedná se o jeho teprve čtvrtou publikaci, neboť mezi roky 1947 a 1959 se umělecky odmlčel. Obě zkoumaná díla jsou tedy pro jejich autory do jisté míry čerstvým tvůrčím projevem. Autoři se v nich při hledání svého vlastního literárního stylu pomyslně vydávají na pro ně novou cestu.